

Βαλαντίνον. Ἡ εὐεργεσία αὕτη ᾗξῃσε μὲν τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ νέου, ἀλλὰ δὲν ὀλιγόστευσε καὶ τὴν συστολήν του.

Φίλος τις τῆς οἰκογενείας τῆς Κ. Νελίς κατοικῶν εἰς Ραμβουλιέ, ὅπου κατεστάθη ἔνεκα τῆς Κ. Ὀρβινιὺ ὑπὲρ ἧς ἔτρεφεν, εἰ καὶ ἐξηκονταετής, ἀνωφελῆ αἰσθήματα, ἐπέπληττε πολλάκις τὴν Κ. Νελίς ὡς πολυδάπανον. Ὁ γέρον οὗτος δικηγόρος ἦτο καλὸς λογιστής, καὶ ὁ πλατωνικὸς ἔρος του πρὸς τὴν ἐτέραν των ἀδελφῶν, δὲν τὸν ἐτύφλωττεν ὥστε νὰ μὴ βλέπῃ τὴν ἀκαταστασίαν τῆς ἄλλης.

— Ἰξεύρω, ἔλεγεν ὁ δικηγόρος, μέχρι λεπτοῦ τί ἔχετε, καὶ ὅτι δὲν σᾶς μένουν πολλά.

— Δὲν ἴξεύρετε τίποτε, ἀπεκρίνατο ἡ χήρα, ἔχω ἀρκετά.

— Καὶ ποῦ τὰ ἔχετε;

— Εἰς χεῖρας ἀνθρώπων οἱ ὅποιοι ἴξεύρουν πῶς νὰ τὰ μεταχειρισθῶν.

— Καὶ τί ἀπολαμβάνετε;

— Δέκα καὶ δεκαπέντε τὰ ἑκατόν. Λαμπρὸν εἰσόδημα! . . . Εὐχαριστεῖσθε, κύριε;

— Διόλου . . . Αὐτοὶ θὰ σᾶς δίδουν ἕως αὐτὰ νὰ τὰ φάγουν ὅλα.

Ἡ δὲ Κ. Νελίς ἀνύψωνε τοὺς ὤμους καὶ ἄφινε τὸν δικηγόρον τερετίζουσα. Οὗτος δὲ ἀγανακτῶν καὶ ἀπελπιζόμενος — Ἄ! ἔλεγε, κτυπῶν μὲ τὸν πόδα τὸ ἔδαφος, ἔχει αἰωνίαν ἀνοιξιν, πάντοτε ἄνθη, ἀλλὰ ποτὲ καρπὸν! Καὶ ὁμως, ἐὰν δὲν ἡγάπων τὴν ἀδελφὴν θὰ ἐλάτρευα τὴν τρελὴν αὐτήν.

Ἀλλ' ὅσα δὲν ἐπρόφθανε νὰ εἴπῃ πρὸς τὴν μητέρα, τὰ ἔλεγε πρὸς τὴν κόρην τῆς Μάρθαν. Αὕτη ὁμως μετὰ τινα συζήτησιν, ἔφερε τὰς χεῖρας καὶ πρὸς τὰ δύο μέρη τῆς ἐσθῆτός της, διέστειλεν ὀλίγον αὐτὴν καὶ χαίρετοῦσα τὸν δικηγόρον ἐδείκνυε τὴν ράχιν της.

Μίαν τῶν ἡμερῶν ἐνῶ ὁ γέρον φίλος ἐδίδασκε, ζητῶν ν' ἀποδείξῃ ὅτι ἔπρεπε νέοι εἶναι νὰ συνειθίζωμεν εἰς ὅλα καὶ νὰ προβλέπωμεν τὰς μεγαλητέρας δυστυχίας διὰ νὰ προετοιμαζώμεθα ὥστε νὰ τὰς ὑπομένωμεν, ἡ Μάρθα πλησιάζασα αὐτόν — Ἀκούσατε, κύριε, εἶπεν ὑπάρχουν πολλοὶ σοφοὶ συγγραφεῖς χονδρῶν βιβλίων τὰ ὅποια κατὰ περίστασιν ἐρυλλολόγησα ὅλη των δὲ ἡ εὐγλωττία συνίσταται εἰς τὸ ν' ἀποδείξουν ὅτι ἡ ζωὴ εἶναι ἄλλο ξενοδοχεῖον εἰς τὸ ὅποιον καταλύει πρὸς ὧραν ὁ ἄνθρωπος, καὶ ὅτι πρέπει νὰ μάθωμεν πῶς ν' ἀποθάνωμεν. Ἀλλ' ἐγὼ νομίζω ὅτι ἐὰν ἡ ζωὴ εἶναι ξενοδοχεῖον, δὲν εἶναι ὁμως καὶ συνήθεια νὰ πηγαίνωμεν εἰς αὐτὸ διὰ νὰ νηστεύωμεν καὶ νὰ ἀηδιάζωμεν. Ὅσον δὲ διὰ τὸν θάνατον, αὐτὸς δὲν ἔχει ἀνάγκην, διὰ νὰ γείνη γνωστός, διδασκαλιῶν καὶ ῥητορικῶν λόγων. Πλήθος μωρῶν οἱ ὅποιοι δὲν ἐγνώριζαν τίποτε περὶ αὐτοῦ, τὸν ἐμαθάν εἰς ὀλίγα λεπτά, καὶ ἀπέθαναν ὅπως καὶ οἱ ἄλλοι· εὐρέθησαν μάλιστα καὶ κερδεζέμενοι, διότι δὲν ἐξώδευσαν τὸν καιρὸν των εἰς ματαιὰς σκέψεις.

— Καὶ τὸ συμπέρασμα σου;

— Τὸ συμπέρασμα μου, φίλε μου, εἶναι, μὲ ὅλον τὸ πρὸς ὑμᾶς σέβας μου, ὅτι δὲν ἐσπουδάτατε ἀρκε-

τὰ τὴν δύναμιν τῶν τριῶν τούτων λέξεων· ὅτι πρέπει πρέπει.

Ὁ δὲ δικηγόρος δὲν ἀπεκρίθη. Ἐνόμιζεν ὅτι τὴν ὥραν ἐκείνην εἶχαν ἐμπροσθέν του τὸν Κ. Νελίς, νέον εἶτι καὶ ὠραῖον, διότι ἡ Μάρθα εἶχε τοὺς ὀφθαλμούς, τὰ κινήματα, τὴν θέλησιν καὶ τὴν φωνὴν τοῦ πατρὸς της. — Παράδοξος νέα! εἶπε μετὰ τὴν ἀναχώρησίν της· ζῇ μὲ τραγούδια καὶ μὲ ζαχαρωτά· καὶ ὁμως δὲν στερεῖται νοῦς. (Ἀκολουθεῖ.)

ΔΙΑΦΟΡΑ.

— 000 —

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ. Ὀλίγον μακρὰν τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν πρὸς τὸν Πάρνην κεῖται χαρίεσσα τις ἑπαυλὶς τῆς βασιλίσσης, καὶ παρ' αὐτὴν χωρίον ἐκ τριάκοντα χωρικῶν οἰκογενειῶν κατοικούμενον, τὸ ὅποιον καθίσταται ὁσπμέραι τερπνότερον, χάρις κυρίως εἰς τὴν σύντονον μέριμναν τῆς σεβαστῆς αὐτοῦ γείτονος. Εἰς τὸ χωρίον τοῦτο τὸ κοινῶς *Λιόσσα* καλούμενον, καὶ τινες ἐκ τῶν Ἀθηνῶν ὑποδομήσαν ἑαρινὰς κατοικίας καὶ ναὸς εὐπρεπῆς καλεῖ τοὺς πιστοὺς εἰς προσευχὴν, καὶ δημοτικὸν σχολεῖον ἀναγέρθη πρὸ μικροῦ. Τὸ ἥδυσμα τοῦτο ἀντικρὺ τῆς ἐκκλησίας κείμενον, εὐρύθμως μὲν ὑποδομημένον, ἐσωτερικῶς δὲ ἀξιολόγως κατηρτισμένον, φέρει κατὰ μέτωπον ἐγκεχαράγμένα ταῦτα· «*Δημοτικὴ σχολὴ*» καὶ «*Α. Μαννάκης Ἡπειρώτης ἀνήγειρε*». Μακάριοι οἱ πλοῦστοι οἱ δαπανώμενοι εἰς ἔργα φιλόφροντα καὶ κοινωφελῆ, ὅπως ὁ φιλότιμος καὶ φιλογενὴς Κ. Μαννάκης!

ΠΡΟΣΦΟΡΑΙ ΧΡΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΩΝ. Εἰς τὴν κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἔτους τούτου γενομένην ἐκθεσιν τοῦ γραμματέως τῆς Φιλεκαπαιδευτικῆς Ἑταιρίας ἀναγινώσκομεν ὅτι ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων Κ. Κύριλλος, ὁ διακρινόμενος μεταξὺ τοῦ κλήρου τῆς ἀνατολικῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας διὰ τὰς ἀρετὰς αὐτοῦ καὶ ἰδίως διὰ τὴν παιδείαν, πρὸς διάδοσιν τῆς ὁποίας δαπανᾷ πολλά, συστήσας καὶ σχολεῖα καὶ τυπογραφεῖον λαμπρὸν ἐν Ἱεροσολύμοις, προσέφερεν εἰς τὴν Φιλεκπ. Ἑταιρίαν διάφορα βιβλία θεολογικὰ ἐκτυπωθέντα ἐν τῷ τυπογραφείῳ τούτῳ. Προσέφερε δὲ καὶ ὁ Κ. Α. Μελάς εἴκοσι καὶ δύο ἀντίτυπα τοῦ ἠθικοῦ συγγράμματος αὐτοῦ ὁ *Γεροστάθης*· ὁ δὲ ἐν Ἰσσίῳ ἀρχιμανδρίτης καὶ ἐξαρχος τοῦ ἁγίου Τάφου Κ. Ἀνθίμος Καμπάνης, γνωστός ἐπὶ τῇ φιλογενείᾳ αὐτοῦ, ὁ ἐν Λιθόρνῳ Κ. Ἡλ. Πανᾶς, ὁ ἐν Λονδίῳ Κ. Σ. Ξένος, ὁ ἐν Σύρῳ Κ. Παντολέων Μάσκας, ὁ ἐν Κερκύρᾳ Κ. Κουρκουμέλης, οἱ ἐν Χίῳ ἀδελφοὶ Κοκκάλης, ἡ Κ. Μαριγώ Κωνσταντουλάκη καὶ ἄλλοι, προσέφεραν εἰς τὴν αὐτὴν Ἑταιρίαν χρηματικὰς πρεσβύτητας. Διεκριθῆσαν δὲ πρὸ πάντων οἱ ἐν Κερκύρᾳ διὰ τὴν πρόθυμον αὐτῶν συνδρομήν, δι' ἧς καὶ ὀφείλεται ἰδίᾳ χάρις πρὸς τὸν δραστηρίως ἐνεργήσαντα ἐπὶ τούτου Αἰθνησιμώτατον Κ. Σπ. Καλογεράν.